

Kapıdaki Düşman: Avrupa ve ABD’de Aşırı Sağın Yükselişi Karşısında IRPGF’nin Duruşu

Avrupa ve ABD’de aşırı sağın yükselişi, bugün dünyadaki en rahatsız edici eğilimlerden biri. Milyonlarca insan hayatta kalmak, ailelerini ve kendilerini kurtarmak için Orta Doğu ve Afrika’daki savaşların dehşetinden kaçmaya çalışırken; biber gazı, coplar ve dikenli teller ile karşılaşılıyor. Doğu Bloğu ülkelerinden gelenleri karşılamak için yalnızca 20-30 sene evvel yıkılan tel örgüler ve duvarlar şimdi; istenmeyenleri, ötekileri, yabancıları ve müslüman olanları uzakta tutmak için süratle yeniden inşa ediliyor. Batı’daki çeşitli ülkelerde, demagoglar ve partiler iktidara yükseldi ve nüfusun bazı kesimleri, “ulus” a bir tehdit olarak gördüklerine sözlü ve fiziksel şiddete başvurmaya başladı. Aşırı sağın bu şok edici küresel yeniden dirilişi, Brexit ile görüldüğü üzere, Avrupa Birliği’nin varlığını da tehdit eder hale geldi. Aşırı sağ kampın içinde ulusal, bölgesel ve uluslararası olaylar ve politikalar üzerinde çatışan muhafazakar görüşler; beyaz üstünlüğü, milliyetçilik ve kökten dinciliğin siyasi tutarsızlığını ve fırsatçılığını gözler önüne serdi.

Donald Trump’ın ABD başkanlığına tırmanışı, Avrupa’da aşırı sağın yükselişi ile aynı döneme rastlamıştır. Trump, genel olarak Latin ve Müslüman göçmenleri hedef alan ‘öteki’ korkusunu artırmak amacıyla, kampanyasını, düşüşteki orta sınıfın kırılğan ekonomik durumlarını istismar eden milliyetçi ve faşist bir tabanda yürütmüştür. Düzenin bu aleni beyaz milliyetçiliğine eşlik eden bir de Alt-Sağ (Alt: Alternatif) peydah olmuştur. Alt-Sağ; islamofobik, ırkçı, milliyetçi olan; homo-milliyetçilik, -militarist ve -emperyalist ideolojileri yayan yeni peydah olmuş beyaz LGBTQ burjuvasının üyeleri Richard Spencer ve Milo Yiannopoulos gibi etnik temizlik ve soykırım savunucularından kendi çapında şöhretler yaratmış, internette çıkmış faşist bir siyasi harekettir. Farklı Alt-Sağ grupların yanı sıra Matthew Heimbach’ın liderliğindeki Gelenekçi İşçi Partisi gibi faşist partiler ve KKK; teorilerini, üniversiteler ve konferanslar gibi kamuya açık ortamlarda yayarak, her iki tarafın da faşistliklerini daha da normalleştirmeye ve yasallaştırmaya çalıştığı Trump rejimiyle simbiyotik bir ilişki geliştirmiştir. Sonucunda, farklı Alt-Sağ gruplar ve geleneksel neo-nazi sokak çeteleri, beyaz milliyetçiliğinin normalleştirilme sürecinden güç bularak, alanlarda yaptıkları şiddet eylemlerini artırmaktadır. Trende eşcinselleri yumruklamaktan camileri kundaklamaya ve kadınların başörtülerini çıkarmaya kadar aşırı sağ, düzenden yeni bir güç bulmuş ve bunu kullanmaktan çekinmemektedir.

Düzenin içinde Trump, tabii ki “Önce Amerika” vurgusuyla milliyetçi kararlılığını sürdürmektedir. ABD ve Meksika arasında bir duvar inşa etme planına devam etme; her şehirdeki ICE ajanlarının sayısını üçe katlamak; nihai hedef 15 milyon olmak üzere, 3 milyon göçmenin derhal sınır dışı edilmesi; İran, Irak, Libya, Somali, Sudan, Suriye ve Yemen’den mültecileri ve vatandaşları yasaklamak konularında sözler verdi. Bunlara ek olarak, Trump etrafına aralarında köktendinci bir Hristiyan ve beyin yıkama kamplarının savunucusu olan yardımcısı Mike Pence; Baş Stratejisti olarak (özel olarak kendisi için yaratılmış bir pozisyon) eski Breitbart CEO’su Steve Bannon; ve sınır güvenliği personeli şefi olarak öjenik araştırma grubu FAIR’in eski üyesi Julie Kirchner’in de aralarında bulunduğu beyaz milliyetçisi ve gay-karşıtı zorbalardan oluşan bir takım topladı. Dahası, geleneksel olarak beyaz egemenliğine dayalı bir kurum olan ABD polis teşkilatı, yeni rejimin ve politikalarının dışında kalan ya da buna meydan okuyan ABD vatandaşlarına karşı daha şiddetli ve militan bir baskının önünü açacak şekilde, Trump ile tabiatına uygun yakın bir ilişki kurmuştur. Mevcut durumda, ABD’deki bu faşist yükselişe karşı bir şey yapılmazsa, aileler parçalanıp yaşamalar mahvolurken; Trump, rejimi ve onun sokaktaki askerleri sevinecektir.

Uluslararası arenada, Donal Trump’ın Vladimir Putin’e olan ilgisi ve onla yakın ilişkileri, en tecrübeli siyaset bilimcileri ve uluslararası ilişkiler uzmanlarını bile şok etmeye devam ediyor. Yine de, anarşistler için bu şaşırtıcı olmaktan çok uzak. Sadece beyaz heteronormatif ataerkil kapitalizm çıplak kralını meydana çıkarıyor. Trump ve Putin gibi güçlü otoriter liderler aralarında iyileştirmelere gitmeyi umarken, Rus ordusu Avrupa ve Orta Doğu’da yığınak yapıyor. Son yıllarda Rus birlikleri, Kaliningrad’da Polonya ile sınırın kapanmasına ve ABD Pentagon’un kazanılması çok zor olacak bir çatışmadan endişe etmesine sebep olacak şekilde artış gösterdi. Rus donanması, uzun menzilli bombardıman uçakları ve savaş gemileri da dahil; Finlandiya, İskandinavya ve Baltık Devletlerinde görülmeye başlandı. Bu da, kadim düşmanları olarak gördükleri Rusya’ya karşı, aşırı sağın güç kazanmasına ve o ulusların askeri güçte artışa gitmeyi düşünmelerine neden oldu.

Avrupa ve Orta Doğu’da Rusya Federasyonu’nun konumu, sağcı jeopolitiğin bugünkü karmaşıklığının sadece bir örneği. 2013-2014 Avromeydan protestoları sonrası başlayan Ukrayna’daki savaş, Ukrayna’yı Avrupa Birliği ve NATO’da görmek isteyenler ile Moskova’nın yörüngesinde kalmasını isteyenleri birbirine düşürdü. Fakat esasında bu, Ukraynalı milliyetçi ve faşistleri; Rus faşistleri, Slav-Ortodoks Hristiyan köktendinciler, Neo-Naziler, Beyaz egemenliği savunucuları ve Milliyetçi sözde-komünistlerden oluşan karmaşık bir müttefikler karmasını birbirine düşüren bir savaştı. Sovyetler Birliği’nin yıkılmasından beri gerileyen Rus etki alanı, yerini yavaşça ABD ve NATO’ya bırakmaya başlandı. 2000’lerde Rusya ve Gürcistan arasındaki savaş, ve Polonya, Baltık Devletleri ve diğer eski Sovyet ve Varşova Paktı ülkeleri sadece bölgedeki beyaz kimliğiyle değil; ayrıca din, milliyetçilik ve tarihsel gerçeklerle de kesişen bir çatışmanın karmaşıklığına işaret ediyor.

İslam dünyasında sermaye ve “ulusal çıkarlar” adı altında devam eden savaşlar, müdahil olan ülkelerin daha karanlık ideolojik temellerini maskeliyor. Teolojik gerekçeler, mesihsel beklentiler ve kıyameti ve dünyanın sonunu müjdelediği sanılan haclı idealleri, doğal zenginlikleri ve jeostratejik değeri için sömürülmüş ve ezilmiş bir bölgede çok tehlikeli bir takım olayları tetiklemiştir. Aşırı sağ; Orta Doğu ve Kuzey Afrika’nın, bir şekilde halkları ontolojik olarak barışçıl olmadığından ve çeşitlilik içinde yaşayamadığından, ilelebet sürececek bir savaşın içinde oldukları masalını okumaya devam ediyor. Bu yüzden de çok kültürlülüğü, insan haklarını ve özgürlüğü koruyan ve savunanların aydın Avrupalılar ve Batı dünyası olduğu sonucunu çıkarmak ima edilmektedir. Avrupa’da ise aşırı sağ milliyetçileri ve faşistleri, Avrupa’nın çok kültürlülük mirasını önemsemiyorlar. Müslümanlar ve mülteciler; terörist, tecavüzcü, çeteci, uyuşturucu taciri ve adi suçlular olarak görülüyor. Toplumun üzerinde bir yük, sosyal güvenliğin sırtından yaşıyor, vatandaşların edinmek için aylar hatta yıllarca beklemesi gereken ücretsiz konut ve iş imkanları onlara sunuluyor gibi resmediliyorlar. Hollanda’da Geert Wilders, Fransa’da Marine Le Pen, Almanya için Alternatif partisi (AfD), İsveç Demokratları (SD), Finlandiya’da Gerçek Finler, Yunanistan’da Altın Şafak ve

İngiltere’de Theresa May, Boris Jonhson, EDL ve UKIP gibilerinin yardımıyla ırkçı ve İslamofobik boyutlar ana akım haline geldi.

IRPGF’ye göre, aşırı sağın yükselişi, halkların hükümetleri karşısındaki süregelen uyanışının ve devam eden ekonomik krizin doğrudan bir sonucudur. İnsanlar sistemde derin bir sorun olduğunu anlıyor olsalar da, en “basit” yanıtları verenler, baş gösteren çatışmalardan ve dengesizlikten medet uman ve kazanç sağlayanlardır. Mülteciler, yabancılar, Müslümanlar, gay/trans* insanlar, yahudiler vs. olan “öteki”yi suçlayarak bir alternatif yarattıklarını iddia ediyorlar. Sağcılar, geleneksel değerlere dönüş çağrısı yapıyor: aile, cinsiyet rolleri, din ve vatanseverlik. İnsanları, sadece bir masal olan, demokrasinin ve ulusal gücün şanlı altın çağına ikna etmeye çalışıyorlar.

Bir kez daha faşizmin, burjuva demokrasisinin ve neoliberalizmin nasıl da bir sonucu olduğuna şahit oluyoruz. Faşizm, demokratik devletin bir zıttı değil, ancak demokratik devletlerin otoritesinin bir uzantısıdır. Aşırı sağın baş göstermesine ve gönüllere, zihinlere ve devlet gücüne hükmetme kabiliyetine çokları sevinmiş olsa da; sistemin batık olduğunu ve daha başından battığını fark eden de birçokları vardır. Bu, özgürlük mücadelesinin ve hiyerarşiyi bitirme kavgasının, insanlığın ilerleyişindeki yeni yoludur. Rojava’daki devrim mücadelesi, böyle bir toplumu yaratma ve onu savunmakla ilgilidir; sermaye ve ulus-devlet’e karşı uluslararası devrim mücadelesinin bir tezahürüdür.

IRPGF’nin anarşist üyeleri olarak, pasif kalmanın yalnızca devleti ve onun otoritesini meşrulaştırdığını savunuyoruz. Hiçbir sınırı, ulusu ya da devleti meşru görmüyoruz. Antifaşizmin etkili olabilmesi için, şiddetli olması gerekir; faşistleri ve onların örgütlerini ezmek ve onların alanlarını yakmak ve yağmalamak gerekir. Düşmanlarımızın insanlığını kabul etmekle beraber, onların başkalarına zulmetme ve devlet gücünü ele geçirme için yola çıktıkları seferde insanlıklarından vazgeçtiklerini görüyoruz. Alanlarımızı savunacağız ve nerede olurlarsa olsunlar tüm ezilen halklarla dayanışma içinde savaşağız.

Yalnızca silahlanarak aşırı sağı ezebilir ve tüm dünyadaki halkların kendi kurallarına göre örgütlenmesi ve yaşaması için özgürleşmelerine yardım edebiliriz. Şu an Rojava’da Daeş’in faşizmiyle savaşmakta olan IRPGF üyeleri, yumruklarını ve Kalaşnikovlarını dayanışma içinde tüm antifaşistlerle kaldırıyor. Tüm anarşistleri ve antifaşistleri davaya katılmaya çağırıyoruz; nerede peydah olursa olsun aşırı sağ faşizmini ezmek; savunmasız ve saldırı altında olan toplulukları ve halkları savunmak için! Haydi, özgürlük mücadelesine kendimizi adayalım!

HER MAHALLEDE VE TOPLULUKTA FAŞİSTLERİ EZİN

FAŞİZME, DEVLETE VE SERMAYEYE ÖLÜM

MİLİTAN ve YATAY OLARAK KENDİ KENDİNE ÖRGÜTLÜ KOLEKTİFLER & TOPLULUKLAR

DEVİRİM VE ANARŞİZM İÇİN!

*Uluslararası Devrimci Halkların
Gerilla Kuvvetleri
IRPGF*

